

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.546 van 10 juni 2014
in de zaak A. 212.368/XIV-35.616**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Tessa Van den Bossche
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Van Schoonbekestraat 7
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 30 april 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 121.544 van 27 maart 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 9 mei 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen merkt in het bestreden
arrest op dat “de commissaris-generaal op een correcte wijze de situatie van de Koptische
christenen in Egypte heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat, hoewel de situatie
voor de Koptische christenen actueel zorgwekkend is, niet kan gesteld worden dat het loutere
feit Kopt te zijn in Egypte op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de

status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming” en dat verzoekster “deze grond van de beschikking niet (weerlegt) door de blote stelling dat de algemene toestand in Egypte precair is waardoor dat zij en haar zieke kind niet kunnen terugkeren”. Verzoeksters eerste middel mist dan ook feitelijke grondslag. In de mate dat verzoekster in het eerste middel verwijst naar algemene informatie betreffende de situatie van Christenen in Egypte, raakt haar uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat verzoekster de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, niet heeft aangevoerd voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch dat zij heeft verwezen naar een beslissing van het EHRM van 6 juni 2013. Het betreft dan ook een nieuw middel dat niet voor het eerst kan worden aangevoerd in de graad van administratieve cassatie. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op tien juni tweeduizend veertien,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams